

**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

**საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ**

საქმე №66აპ-18

მ----- დ-----, 66აპ-18

წელი

**ქ. თბილისი
18 ივნისი, 2018**

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**პაატა სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნინო გვენეტაძე, გ----- შავლიაშვილი**

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 12 დეკემბრის განაჩენზე მსჯავრდებულ დ----- მ-----სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ შ----- ჭ-----ს საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

**1. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის
სარეზოლუციო ნაწილი:**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 4 ოქტომბრის განაჩენით დ----- მ-----, - დაბადებული 1--- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის 117-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა, 238¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით - 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმა ნაკლებად მკაცრი და დანაშაულთა ერთობლიობით, მას მიესაჯა 5 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა დ----- მ-----
-----ს მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 29 მაისის
განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი - 3 წელი. სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5
ნაწილის თანახმად, ახლადდანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ დაემატა
თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 29 მაისის განაჩენით დანიშნული
სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან - 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა და
საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ----- მ-----ს სასჯელის ზომად
განესაზღვრა 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მას სასჯელის მოხდა დაეწყო
2017 წლის 30 ივლისიდან.

განაჩენით მსჯავრდებულ დ----- მ-----ს მიერ ჩადენილი დანაშაული
გამოიხატა შემდეგში: თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 29 მაისის
განაჩენით დ----- მ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 178-ე
მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მე-3 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვეპუნქტებით და მიესაჯა 6
წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდანაც 3 წელი განესაზღვრა პენიტენციურ
დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო 3 წელი ჩაეთვალა პირობით, 4 წლის
გამოსაცდელი ვადით.

2017 წლის 27 ივლისს, დაახლოებით 09:00 საათზე, ქ. თ-----
კორპუსის მიმდებარე ტერიტორიაზე, დ----- მ-----მა დანის გამოყენებით,
რომელსაც უკანონოდ ატარებდა, გ----- ც-----ს ზურგის მხრიდან, გულმკერდის
მე-11-12 მალეების დონეზე, სიცოცხლისთვის სახიფათო ნაკვეთ-ნაჩხვლეტი
ჭრილობა მიაყენა, ხერხემლის მე-12 მალის მოტეხილობით, ხერხემლის არხში
უკნიდან წინ შემავალი, ზურგის ტვინის დაზიანებით, რამაც დაზარალებულის
ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება და ღრმა ინვალიდობაცია გამოიწვია.

2. აპელანტის მოთხოვნა:

აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა დაცვის მხარემ, რომელიც
ითხოვდა სასჯელის შემსუბუქებას.

3. გასაჩივრებული განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
2017 წლის 12 დეკემბრის განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 4 ოქტომბრის განაჩენში
შევიდა ცვლილება, კერძოდ:

დ----- მ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ და მიესაჯა: საქართველოს სსკ-ის
117-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა, 238¹-ე მუხლის
მე-2 ნაწილით - 2 წლით თავისუფლების აღკვეთა. საქართველოს სსკ-ის 59-ე
მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სსკ-ის 117-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით
დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა სსკ-ის 238¹-ე მუხლის მე-2
ნაწილით დანიშნული ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა
ერთობლიობით, მას მიესაჯა 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, გაუქმდა დ----- მ-----
-----ს მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 29 მაისის
განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი - 3 წელი. სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5
ნაწილის თანახმად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ
დაემატა წინა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 29 მაისის
განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან - 2 წლით
თავისუფლების აღკვეთა და საბოლოოდ, განაჩენთა ერთობლიობით, დ----- მ-----
-----ს სასჯელის ზომად განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მას
სასჯელის მოხდა დაეწყო 2017 წლის 30 ივლისიდან.

4. კასატორის მოთხოვნა:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
2017 წლის 12 დეკემბრის განაჩენი გაასაჩივრეს მსჯავრდებულმა დ----- მ-----
მა და მისმა ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა შ----- ჭ-----მ, რომლებიც
საკასაციო საჩივრით ითხოვენ დ. მ-----სათვის დანიშნული სასჯელის
შემსუბუქებას.

5. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ
აკმაყოფილებს საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს,
რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს
სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი
ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის
შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს
შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო
პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ
საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა
მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს
მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს
სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე
არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და
საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო
არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს
სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა
დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს
პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

6. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

7. მოცემულ შემთხვევაში დაცვის მხარე ითხოვს მხოლოდ სასჯელის შემსუბუქებას, რასაც საკასაციო პალატა არ ეთანხმება, ვინაიდან მიაჩნია, რომ სასჯელის დანიშვნისას სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა როგორც სასჯელის დანიშვნის ზოგადსავალდებულო მოთხოვნებით, ისე - მსჯავრდებულის ინდივიდუალური მახასიათებლებით. სააპელაციო პალატამ ამომწურავად მიუთითა იმ გარემოებებზე, თუ რატომ არ მიიჩნია მიზანშეწონილად დ----- მ-----სათვის სასჯელის შემსუბუქება, რასაც საკასაციო პალატა სრულად ეთანხმება.

8. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული არც ერთი მოთხოვნა, საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ დ----- მ-----სა და მისი ინტერესების დამცველის, ადვოკატ შ----- ჭ-----ს საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

პ. სილაგაძე

მოსამართლეები:

ნ. გვენეტაძე

გ. შავლიაშვილი